

W NIEDZIELE DZIA 9. PAŹDZIERNIKA 1796.

Z Wiednia 1. Października.

Na dniu 29 p.m. wyszedł tu następujący 24 nadzwyczajny dodatek do Wiedeńskiej Gazety do Nru 78.

Arcy Xże Karol donosi pod d. 21. Września z Walderoth, iż po szczęśliwym oswobodzeniu fortecy Ehrenbreitstein armia nieprzestaje iak nayżywiej dalszych swych korzyści na nieprzyjacielu popierać. — Nieprzyjacielski jenerał Jourdan ściągnął do siebie na Hachenburg swoje dywizye z Wetlar i Giefsen, i zdawał się chcieć swoje siły do Altenburg zgromadzić i tam nowego ataku oczekiwać. Jenerał Marceau staował z tylną strażą na wzgórkach Freyling dla okrycia marszu nieprzyjacielskiej armii. F.M.L. Hocze atakował go przednią strażą naszey armii, i przymusił do ustąpienia; wspomniony jenerał Marceau, odważył się nas jeszcze iazdą atakować, ale został przez regiment Blankensteina, Barco i Latour odpartym. Strata nieprzyjaciela była w tej potyczce wielka; sam jenerał Marceau został śmiertelnie raniony i na placu bitwy od nieprzyjaciela zony stawiony, który na drugi dzień na swoje rany umarł i adiutant jego złapany. Śmierć tego jenerała, w którym jenerał Jourdan całe swoje zaufanie położył i prawem skrzydłem jego armii kommanderował, pograżyła nieprzyjacielskie woyska w nay większym smutku i zdaie się iż ta potyczka ostudziła w nich zupełnie męztwo; cofnę-

ły się daley spieszno. Nasza przednia straż stanęła przy Weyerbusz, a forpoczty swoje posunęła ku Kirchnip. — D. 20 pomknął się Arcy Xże Jmć z swoią armią do Walderoth; F.M.L. Kray poszedł z prawem skrzydłem na Hachenburg ku Sieg, a z lewym stanął jenerał Mylius przy Neustadt. Nieprzyjaciel wystął oddział woyska do Siegen, za którym oddział naszych lekkich woysk poszedł. — Przy odcyściu tego rapportu, odebrał Arcy Xże Jmć wiadomość, iż nieprzyjaciel całkiem za Sieg przeszedł, i cofnął się częścią na Bonn za Ren, częścią też ku Düsseldorf.

Z Paryża 15. Września.

Wiemy teraz iż podczas ostatniego spisku przeciwko obozowi pod Grenelle, rozdawano między wielu tuteyszych wyrobników pieniądze płacono im po 4 liw: na dzień, i oprocz tego dawano im pieniądze na piłatyki po gospodarach. Tuteysze piśma mówią, iż partya Orleańska iest na czele terażniejszych fakcyy, i resztę nieukontentowanych, iako to członki bywszych rewolucyynnych wydziałów, deputowanych bywshzey konwencyi, którzy niezostali nazad obrani &c. na swoje stronę przeciągła. Z kąd te pieniądze pochodzą, których fakcyoniści używają, o tym bardzo wiele tu mówią. Przedwczorem w nocy tentowali złapani w obozie pod Grenelle 132 buntowników, wymknąć się z więzienia Temple, ale im się nieudało. Tu w Paryżu były wielu depu-

Gggg

towanych domy poznaczone, które miały być zabrowane i mieszkańcy ich pomordowani. Od przedwczorajsza rozbito w ogrodzie Templu namioty, w których z wojskowe kommissye, co buntowników przeciwko obozowi pod Grenelle sądzą, swoje selsye odprawują. Ci protestowali się prawdą przeciwko wojskowemu sądowi, ponieważ większa ich część nie była z bronią w ręku złapaną; ale ich protestacya nie będzie zapewne nic znaczyć, kiedy ich rząd za zbrojnych buntowników deklarował. Kommissye wojskowe ciągną też swoje selsye wciąż, i liczba słuchaczow jest nadzwyczaj wielka. Wczoray aresztowano tu znowu przy rewidowaniu domow, podczas ktorego po rozstawiano na rogach każdej ulicy i przy rogatkach znaczne warty, bardzo wiele osob. Feron i iakobin Mehée oddalili się ztąd; ostatniego zapieczetowano papiery. Chretien, sekretarz Droueta i Bertrand, bywszy prezydent w Lyonie znalazli się w liczbie aresztowanych. Żeby spolnicy Droueta z Vendome nieuciekli, lub niebyli wyprowadzeni pojechał tam minister wewnętrzny dla uczynienia rozporządzeń ostrożności. Nawet i znanemu Xciu Karolowi Hefs, zarzucają tutejsze pisma różne rzeczy. Gdy buntownicy pod Grenelle niebyli wszyscy pobici, tylko powiększey części rozproszeni, grożą tu znowu nowemi rozruchami. Przedwczorem wieczor pokazały się znowu wielkie kupienia; słyszano między niemi wiele głosow: "Musimy się w całej malsie podnieść! — Znany jenerał Rossignol, który także przeciwko obozowi pod Grenelle dowodził, uciekł, a Mamin, syn prokuratora z Bordeaux, który zamordował Xżną Lamballe d. 2 Września, i do tego spisku także należał, nie jest jeszcze złapany.

Rząd nasz stara się teraz wszystkiemi sposobami iak naywięcey maytkow zebrać, i wyszły przeciwko tym wszystkim, którzy do marynarstwa należą, a wymykała się od służby nayostrzevsze rozkazy. — Wczoray dawano za 100 liwr: w mandalach 4 liwr: 15 S. gotowych pieniędzy. — W Hiszpańskich portach za aresztowano wszelką własność Anglikow. — Podług wia-

domosci z Nant pod d. 8 t. m. miała wniść eskadra admirała Richerego w 4 liniowe okręty do Brest. — Stosownie do oznajmienia ministra morskiego, zdobylismy znowu 6 na Anglikach okrętow; jeden z nich, który z Lewanty szedł miał za 100,000 piastrow ładunku. Oprócz tego przyprowadzono jeden Portugalski okręt, który miał 500,000 funtow kawy, kakao i skrzynkę piastrow ładunku.

Z Paryża d. 17 Września.

Odmiana kommandy już jest udecydowana: Jourdan bierze kommandę nad północna armią, a Beurnonville nad armią Sambry i Mozy po Jourdanie.

List kommissarza Hausmann do dyrektoryatu, z główney kwatery Augszpurga d. 23 fruktidor (9 września.)

Obywatele Dyrektorowie! Głowna kwatera armii Renu i Mozelli opuściła dziś Augszpurg i poszła na przod do Schrobenshausen. W tym momencie przyprowadzono tu 600 niewolnika. Jenerał Lambert został pod czas rekognoskowania zabitym Pozdrowienie i Szacunek.

Podpisano Hausmann.

Od armii Sambry i Mozy, d. 24 fruktidor (10 września.)

Obywatele Dyrektorowie! Mam honor wam donieść iż wczoray wieczor stanęła armia nad Laną za Wetzlar. Ztey przyczyny wystąłem zmaiacemi pod sobą dywizyami jenerała Bernadotte do Limburga, gdzie się ma złączyć z tym korpusem, które jenerał Marceau cofnąwszy się zostawił. Od potyczki pod d. 3 cofa się armia wciąż; chociaż nieprzyjacielska armia idzie zaraz za nami, to niebylismy w marszu tylko od kupy husarow i zbrojnych chłopow napastowani, którzy nam chcieli po kilka razy artylleryą zabrać.

Podpisano Jourdan.

Oto jest traktat zaczepnego i odpor nego aliansu między Francją i Hiszpanią zawartego.

Dyrektoryat wykonawczy rzezypolitey Francuzkiej, i J. Katolicko K. M. Krol Hiszpański, zagtżani rownym życze-

niem po zawartym szczęśliwie d. 4 termi-
dor 3go roku rzeczypol. (22. lipca 1795)
między Francją i Hiszpanią traktacie poko-
koiu w Bazylei, do spoienia ścisley zwiaz-
kow przyjaźni i dobrego porozumienia, u-
myslili zawrzeć z sobą dla wspólney obro-
ny i interesu obydwóch narodow, traktat
zaczepnego i odpronego alliansu; zlecili tę
ważną negocyacyą i upoważnili do tego:
Dyrektoryat Francuzki obywatela Domini-
ka Katarzyna Perignow, jenerała dywizyy
nego rzeczypospolitey i iey ambasadora
przy dworze Hiszpańskim; J. K. M. Król
Hiszpański J. O. don Manuel de Godoi i
Alvares de Faria &c. Xięcia Pokoju (Aku-
dia) wielkiego Hiszpanii pierwszey klasy,
kawalera złotego Runa, pierwszego sekre-
tarza stanu, sekretarza Królowey, nay-
wyższego dozorey poczt, jenerała kapita-
na &c. &c. &c., którzy po zamianie swych
pełnomocnictw, ugodzili się na artykuły
następujące:

Art. 1. Ma na zawsze trwać zaczepny i
odporny allians między rzeczypospolitą
Francuzką i Królem Jmć Hiszpańskim.

Art. 2. Obie kontraktujące strony gwaran-
tują sobie iak naysólenniey i nayrzetel-
niey bez żadney nigdzie kondycyi lub
wyjątku wszystkie kraie, ziemie, wy-
spy i fortece, które posiadaia i posia-
dać będą; i gdyby która z nich na po-
tym, pod iakimkolwiek bądź pozorem
zagrożona lub atakowana była, tedy
przyrzeka i obowięzuie się druga, nay-
pierwey wesprzyć tę, swemi *bonis offi-
ciis*, potom zarekwirowane posiłki, kto-
re w poniższych artykułach ułożone są,
dostawić.

Art. 3. W przeciągu 3 miesięcy od za-
szłey rekwizycyi, ma zarekwirowane
mocarstwo, dla rekwirującego w goto-
wości trzymać: 15 liniowych okrętow,
między kteremi ma być 3 o 3 piętrach,
czyli 80 armatach, a 12 od 70 do 72 ar-
mat, 6 fregat stosowney do liniowych o-
krętow wielkości i 4 korwety; wszystkie
uzbroioone w zynności na 6 mieszczy
opatrzone na cały rok wyprawione. Ta
sila ma się w tym porcie zgromadzić,
ktory iey rekwirujące mocarstwo wy-
znaczy.

Art. 4. W przypadku gdyby rekwirujące
mocarstwo niezadało dla przyspieszenia
nieprzyacielskich krokow tylko połowę
tey sily, tedy może drugiey połowy w
ciągu kampanii zażądać, która iey w
przepisanym wyżej czasie będzie dosta-
wiona; czas ten zaczyna się od nowey
rekwizycyi.

Art. 5. Zarekwirowane mocarstwo, ma
rownie na ządanie rekwirującego, w
przeciągu 3 miesięcy od zasłzey rekwiz-
ycyi utrzymać w pogotowiu 18,000 pie-
choty, 6000 jazdy i stosowną do tego
artylleryą, żeby ich można sposobem
łatwym w Europie, lub też na obronę
koloniy użyć, które kontraktujące mo-
carstwa w odnodze Meksykańskiego mo-
rza posiadaia.

Art. 6. Rekwirujące mocarstwo ma mieć
wolność wystania jednego lub więcej
kommissarzy, dla przekonania się, ieże-
li zarekwirowane mocarstwo jest już w
stanie do rozpoczęcia z umowiona silą
tak lądową iak i morską kampanią.

Art. 7. Ten posiłek ma być całkiem pod
dyspozycyą rekwirującego mocarstwa
oddany, ktore go może czy w portach
czy na lądzie zarekwirowanego mocar-
stwa, lub też do wyprawy, bez żadnego
sprawienia się, ani dawania przyczyn, użyć

Art. 8. Zażądanie umowionego w powyż-
szych artykułach posiłku, ktorego jedno
mocarstwo od drugiego będzie potrzebo-
wać, ma być dostatecznym dowodem,
iż go potrzebuie, i wkłada na drugie mo-
carstwo obowięzek, żeby go niewcho-
dząc w zapytanie czyli woyna zaczepna
lub odporna jest, trzymało w gotowości
i niewymagało żadnego obiasnienia,
ktoreby dążyło do niedotrzymania iak
nayspieszniey i naydokładniey tego
wszystkiego, co jest umowione.

Art. 9. Zażądane woyska i okręty maia
być w dyspozycyi rekwirującego mo-
carstwa przez cały ciąg woyny i niemo-
gą mu być w żadnym sposobie cięża-
rem. Zarekwirowane mocarstwo ma ich
wszędzie, gdzie ich tylko iego alliant ze-
chce użyć, swoim kosztem utrzymywać,
tak iak gdyby ich prosto dla siebie po-
trebował.

Art. 10. Zarekwirowane mocarstwo, ma natychmiast, gdyby który okręt jego kontyniensus przez przypadek wojenny lub morza zaginął, inny na tego miejsce dać; tym samym sposobem ma i poniesioną stratę w wojsku, zaraz innym zastąpić.

Art. 11. Gdyby wspomniony posiłek nie był dostateczny, tedy chcą obydwa kontraktujące mocarstwa największą swoją siłą, iaka tylko mieć mogą, iak na morzu, tak i na lądzie przeciwko nieprzyjacielowi atakującego mocarstwa, obrocić. To może iey użyć, czy razem czyniąc, czy też każde z osobna podług umowionego w przed planu.

Art. 12. Umowiony posiłek, ma być w wszystkich wojnach które tylko kontraktujące mocarstwa mieć mogą, a nawet i w tych dostawiony, w których zarekwirowana strona niema wprost żadnego interesu, i tylko posiłkowo ma czynić.

Art. 13. W przypadku gdyby obydwa mocarstwa z przyczyny iakiego nieprzyjacielstwa, któreby na szkodę obydwoch mocarstw godziło, ze wspolney umowy jednemu lub więcej mocarstwom wojnę deklarowały, tedy w powyższych artykułach umowione kondycye niemają już więcej miejsca, i obydwie kontraktujące strony, są obowiązane przeciwko wspólnemu nieprzyjacielowi swoje całe siły iak na morzu, tak i na lądzie obrocić i plany ułożyć, żeby ich przeciwko ważnym punktom, pojedynczo lub też razem użyć. Obowiązują się także tym artykułem, iż w podobnych przypadkach, nie będą tylko za iednostayną zgodą negocyacye pokoju rozpoczynać, i to tak, żeby każda z traktujących mocarstw, odebrała należącą sobie satysfakcyą.

Art. 14. W przypadku gdyby iedno z tych mocarstw nieczyniło tylko posiłkowo, tedy drugie, które było zaczepione może samo o pokoy negocyować, ale w tym sposobie, żeby żąd żadna szkoda na posiłkowe mocarstwo niewypadła, ale owszem, żeby ile możności były z iego korzyścią. Dla tego, powinno być

posiłkowe mocarstwo osposobie, czasie i skutku tych negocyacyi uwiadomione.

Art. 15. Ma być nieodwłocznie na słusznych i dla obydwoch ludow pożytecznych zasadach traktat handlowy zawarty, któryby zapewnił obydwom ludom szczególniejsze pierwszeństwo dla ich płodow i rękodziel w krajach u swoich aliantow, a przynajmniej, żeby rownych pożytkow z innemi przyjacielskimi narodami w kraju doznawali. Obydwa mocarstwa obowiązują się odstąpić, do odroczenia i do ziszczenia wspólnie wszy stkich krokow, które tylko kraj iaki gdzie uczynił, i któreby się teraznieyszem zasadom obydwoch mocarstw sprzeciwiały, i bezpieczeństwo neutralnych bander i winne im uszanowanie naruszaty. Obowiązują się oprocz tego obydwa mocarstwa, przywrócić systema kolonialne Hiszpanii na ten stopień, iaki jest i być powinien podług traktatow.

Art. 16. Chafakter i iurydykcyja konsulow, ma być osobną ugodą uregulowana.

Art. 17. Dla uniknienu wszelkiey kłotni pomiędzy obiema mocarstwami, ugodziły się kontraktujące strony, iż się nieodwłocznie zatrudnią przez tych samych pełnomocnikow, obiasnieniem, podług instrukcyi, planow, not &c. 7 art. traktatu Bazyleyskiego względem granic.

Art. 18. Ponieważ Anglia jest teraz iedynem mocarstwem do którego Hiszpania rozciąga swoje pretensye, zaczym ninieyszy allans, niebędzie w teraznieyszey wojnie, tylko przeciwko samey Anglii wykonany, a względem innych mocarstw które są przeciwko rzeczywospolitey uzbroione, zostanie Hiszpania neutralną.

Art. 19. Ratyfikacye ninieyszego traktatu, mają być po podpisie ich, w przeciągu iednego miesiaca wymienione. Działo się w St. Jldephonse d. 2. fruktidor (19 sierpnia 1796.

Podpisano *Perignon*
i *Principe dela Paz.*

Ninieyszy traktat został już i od rady starszych d. 12 t.m. ratyfikowanym.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

 W N I E D Z I E L Ę D N I A 9. P A Ź D I E R N I K A 1796.

Z Rzymu d. 30. Sierpnia.

Agent Rzeczypospolitey Francuzkiej Cacault odebrał kurjera od jenerała Buonaparte z zleceniem oznaymienia ministrowi Neapolitańskiemu Panu Acton, że jeżeli woyska Sycylijskie w kroczą do stanu Papieżkiego, przyjacielskiego Francyi, uważać to będzie, jako zerwanie zawieszenia broń, i poszle część swego woyska na jego obronę. Donosi nawet iż już rozkazał 18tu tysięcy do Bononii pośpieszyć. Minister Cacault komunikował kardynałowi sekretarzowi stanu, notę postaną w tej mierze do ministra Acton. W przededniak Neapolitanie w liczbie 3 tysięcy przyszli do Ponto Cerwo miejsca już w kraju Rapięzkim leżącego. Mowia, iż to jedynie dla zapobieżenia dezercyi stało się, lecz ta wymówka nie jest dostateczną. — Że strony Fronto i Giulia Nuova, woyska ich stoją także na samej granicy, i jest boiażn aby się do Romanii nie posunęły. — Wkrótce spodziewany się odpowiedzi od dworu Neapolitańskiego mającey pokoy lub wojnę udecydować.

Z Sztokolmu d. 16. Września.

Zapewniała tu teraz, iż Krol jutro dopiero z Petersburga wyjeżdza i d. 30 t. m. tu powroci. — Posel Hiszpański kawaler

Aduaga wyjechał ztąd do Hagi iako nominowany pełnomocny minister przy Rzeczypospolitey Batawow. Flotta nasza rozłączyła się z Duńską i spodziewana jest w Karlskronie.

Z Kopenhagi d. 20 Września.

Minister stanu hrabia Bernstorf odebrał w tych dniach, ważne z Londynu depesze. Wojna między Anglią i Hiszpanią jest niezawodna. Rząd nasz ciągnąć będzie neutralność zachowywać będzie.

Z Bonn d. 20. Września.

Wczoray przedpołudniem przybył tu jenerał Beurnonville z kommissarzem Alexander, który na miejsce Jouberta przybył. Znayduie się tu teraz bardzo wiele jenerałów, między nimi i Jourdan, Kleber, Marceau i jenerał artylleryi Serreau, który na miejsce zabranego jenerała Belmont w Frankonii przybył. Cofanie się na prawem brzegu Renu idzie powoli i w dobrym porządku; większa czększa część woysk Francuzkich stoi idszcze między Sieg i Wied. Tęgie jedno korpus będzie trzymało w Ukerrath forpoczty; wysłano tam ztąd znaczną część chleba. Główna kwatery jest w Andernach. Bezprzestanku idą tedy wozy i bagaże &c. ku niższemu Renowi.

Dnia 18 rano o godzinie 4 atakowali Austriacy szançe przy Kehl, które od 2 batalionów Arcy Xcia Ferdynanda szturmem zdobyte zostały. O godzinie 7 były już wszystkie szançe i sama twierdza w ręku z wycieczkow: 1200 nieprzyjaciela było pobitych, ranionych i 800 ludzi dostało nam się z nich w niewolę. Wszystkie armaty, ammunicya i bagaże dostały się w ręce Austriaków; lecz na nieszczęście pułkownik i major od Arcy Xcia Ferdynanda, zostali w rozprawie zabici, a żołnierze zatrudniwszy się podziałem zdobyczy; zapomnieli zrzucić mostu. Około południa dostawszy Francuzi do 3000 posiłków, napadli niespodzianie pod obronę armat od Reńskiego brzegu na Austriaków, i opanowali bez występu nawet tę twierdzę; Austriacy, którzy nawet tyle czasu nie mieli uformować się, musieli to ważne miejsce ze stratą od 300 do 400 ludzi opuścić. Reszta cofnęła się do Blichen, gdzie główna kwatery stała. Mowią za pewną rzecz iż Cesarski generał Petrasch, osadził ważny wąwóz Knibis zwany i przesmyki Schwartzwaldes na prawym brzegu Kitzing. Generał Moreau ma być w wielkich obrotach. D. 6 było jeszcze Kempten jego korpusem osadzone; przyszło tam do małej potyczki, która się ze szkodą Francuzów zakończyła. D. 16 i 17 kazał swemu prawemu skrzydłu, ku Szwabmünchen maszerować, kład wnoszą iż się chce do Tyrolu, a może i do jeziora Kosnitz zbliżyć. Ze wszystkich okolic tego jeziora wzięli Francuzi wszystkie statki w rekwizycyę, i rozkazali żeby ich pod Bregenz pościągali. Z Konstanz przewiezili swoje lazarety do Stockach, i zaczynają już tam wypróżniać ciekhaus. D. 17 osadzili Austriacy Aicha, Friedberg i Landsberg na prawym brzegu Lechu.

Z Bukarestu d. 6. Września.

Wczoraj przybyła tu sztafeta z tą ważną wiadomością, iż pomimo spodziewania, został minister zagranicznych wia-

domości (Reiseffendi) w Konstantynopolu z swego urzędu złożony. Od obiednia tego ważnego urzędu miał nieograniczony wpływ, i zdanie jego było regułą w politycznych interesach, za którym cały Dywan szedł. Jego następcą jest ten sam, na którego on się miejsca wyniósł. Zmiana jego, pociągnęła za sobą i upadek pierwszego drogomanu Porty i jego brata hospodara Wołoskiego; obydwaj byli kreaturami złożonego Reis-effendego. Z nauy z swego nieszczęścia Xiaże Ipsiłanti, został nazad hospodarem Wołoskim, a jego syn pierwszym drogomanem Porty. Ten wybór J. C. W. został od wszystkich pochwalony, a największe ukontentowanie u ciała dyplomatycznego w Konstantynopolu i u mieszkańców Wołoszczyzny sprawił. Teraz jesteśmy przekonani, iż się Porta nie wda przeciwko nikomu w wojnę.

Z Noremburga d. 17 Września.

Dnia 12 i 13 poszedł generał Desaix, który lewym skrzydłem armii Moreau komenderuje i dotąd w Geisenfeld przeciwko generałowi Nauendorf stał, po wyżej Donau, przeprawiwszy się przy Neuburg wyżej Ingoldstadtu przez tę rzekę w 14 do 15.000 na Eichstädt ku Noremburgowi &c. dla uczynienia Arcy Xcia Karolowi z tytu dywersyi. Lecz Generał Nauendorf, który go z oka niepuszcza, poszedł zaraz za nim, przeprawił się także d. 13 przy Neustadt niżej Ingoldstadtu za Donau, i rozciągnął się wzdłuż Altmühl ku Eichstädt. Francuzi posuneli się już byli d. 14 na Mark Neuslingen i Thalmersfeld do Heldeck; ale gdy widząc iż generał Nauendorf za nimi dąży, zwrócili się uzasad do Eichstädt i Altmühl. D. 15 miało w tamtejszych okolicach do zwawey potyczki przyść, której końca jeszcze niewiemy; ale kanonadę było tu wyraźnie słychać.

Z Hagi d. 20. Września.

Wysłała tu odezwa zgromadzenia zabraniająca pozwolonego od Anglików handlu z rządem Batawów, której treść jest ta: "Ministerium Angielskie wydało ob-

wieszczenie pozwalające wolney żeglugi między wielką Brytanią i Hollandyą, iako też wywozu wszystkich towarów; lecz lud Batawów zna dobrze ten podstęp; i gardzi nim. Nie okazaliżemy przed całą Europą w Manifestie d. 2. maja wydanym, zdradzieckie tegoż ministerium postępkę? Alboż nie wyraziliśmy, iak po wyjeździe z kraiu Satatubdera, zabrało nam więcej iak 100 bogato ładownych kupieckich, i wiele wojennych okrętów, a inne procz tego będące ieszcze na morzu, przez fałszywe pogłoski starało się ściągnąć do swoich portów; niektóre nasze osady panowało, i emigrantów przekładających dom Oranii nad własną oyczyznę, zasilało pieniędzi. W krotkości mówiąc, ministerium Angielskie zaprzysiężonym jest nieprzyjacielem Hollandy. Niech się jednak cieszy rachubą wypadków z przedsięwziętych przez niego szrodkow pochodzących. Niech sobie podchlebia iż wyczerpane żyzodła skarbu jego napękną się, albo gdy rzplta. Batawów z wzgardą to przyymie, niezgodę w niej i partye wznieci. Reprezentanci ludu Batawów, są, i będą zawsze wiernemi swemu przeznaczeniu. Nigdy się nieskłonią do krokow, któreby nieprzyjaciółom narodu ich zysk iaki przyniosły, projektom najmocniejszy Aliantki szkodziły, i woyne przedłużały. Lud Angielski chce iuz powstać i przymusić ministerium do przyjęcia predkiego i sprawiedliwego pokoju. Najswiętszą naszą powinnością jest, unikać wszystkiego, coby oddalać mogło, pokoy tak potrzebny ludowi Batawów, wielkiew jego aliantce i całej ludzkości. Zysk momentalny, małej liczby osob niemożbydź porównywany z powszechnym szczęściem; to zaś ostatnie, jest hasłem waszym współ obywatela. Wiemy dobrze iż mini-

sterium Angielskie cierpi wiele przez niedostatek i małą cyrkulacją metalowych pieniędzy. Zwycięstwa Francuzow pozamykały Anglikom wiele portow, i do innych ieszcze bez wątpienia przystępu zabronią. Z drugiey strony, zarzucona jest niejako Anglia, rozmaitemi towarami, osobliwie jednak zabranemi naszym wschodnio-Indyjskim okrętom. Poznaycie znaczenie wasze Batawowie! któregoż obywatela serce, wzruszonym nie zostanie? Kiedy pomysli iż nieprzyjaciel jego oyczyzny, chce mu sprzedawać też same towary, które sobie nayhaniebniejszym sposobem przwłaszczył. Iczyliż się możemy ieszcze choć moment namyslać, aby przeszkodzić tym jego zamiarom, dążącym iedynie do przemiany towarow za nasze pieniądze? do wstrzymania narzekań ludu Angielskiego, przedłużenia wojny i zniechęcenia rzeczypospolitey Francuzkiey, którey Porty, tey wolności handlu używać nie mają i t. d.

Juz prawie wszystkie woyska Francuzkie wyruszyły z Hollandyi nad Lanę; częśc nawet naszey armii, ma zaiąć oboz w okolicy Nymwegen dla formowania tylney linii woysk stojących nad Renem. Jenerał Daendels przybył tu w Sobotę dla zrobienia z naszym rządem układow potrzebnych w tey mierze. Bearnonville z 5cią adiutantami odiechał do Düsseldorf, rozumieją niektórzy, że dla obięcia kommandy nad armią Sambry i Mozy. Szczupłą zaś resztą woysk tak Francuzkich iak kraio-wych, które ieszcze pozostały, zarządza teraz jenerał Dejeun, szef korpusu indyzi- nierow. — Zakaz z naszey strony handlu z Anglią, pozwolonego od niej, ogłoszony iuz wszedzie został.

D O N I E S I E N I E.

J. C. K. Moi Pełnomocna nadworna Kommissya zachodniey Gallicyi podaie każdemu do wiadomości, iż główna graniczna Komora dotąd w Kościeleu znajduiąca się, do Kwost przeniesiona zostanie. W Krakowie d. 3 Października 1796.

UWIADOMIENIE OSWIECONEY PUBLICZNOŚCI.

Nizey podpisany mam honor uwiadomić oświeconą i łaskawa Publiczność, iako przez kilkoletnie mieszkanie w Wiedniu, gdzie się do lekarskiey nauki przykładałem, było zawsze moią chęcią

1 największem życzeniem ćwiczyć się w leczeniu tych chorób, którym osoby w terażniejszych czasach częstokroć zwykły podlegać. Miedzy chorobami tego rodzaju są długo trwające choroby nerwow, a między temi, wielka choroba, czyli (Epilepsia,) która najsilniejsza jest choroba nerwow, potem szpazm, na które dzisiaj osobliwie biała pteć tyle cierpi. Jakoż niepotrzeba się ponieść temu dziwić, bo im więcej mi się od stanu natury oddalamy, im bardziej się delikatniejszemi przez zbytek czynimy, im więcej się uczymy potrawami owemi, które są sztucznie korzeniami i mięsem zaprawione, nadto tęgich i różnemi wymyślnemi gorącemi korzeniami przyprawionych napoiów, herbaty i kawy używamy, przytym do fatygacyjnych umysł nauk przykładamy się, które myśl nateżając, i gwałtowne wzburzenia w całej masie ludzkiej sprawiając na nerwy potężnie działają; tym wyższy stopień pomnażamy w sobie owej siły, która uśmiertelny Haller dotkliwością, lub fatyżliwością zwowie; (irritabili tas aucta) a która jest iak mi się widzi; nasieniem niby i początkiem prawie tych wszystkich chorób nerwowych. Przemileżan tutaj czytanie pobudzających modnych romansów, które myśl zbytęcznie rozgrzewaia, zawczesne ofiary bogini miłości, przy tym sekretne samogwałty (Onanismus,) których na nieszczęście nadto młodo osoby obojej płci zwykły się często dopuszczać.

Ale że nauka o składzie nerwow jest dotąd w fizyologii niepewna, ciemna, i na szczyrych przypuszczeniach zasadzona, a prawdziwa i naybliższa takich chorób nerwowych przyczyna niebywa częstokroć od naybiegłszyh lekarzów oznaczona, dla tego przymuszeni byli najsławnieysi nawet mężowie, nie troszcząc się o wyszukiwanie prawdziwey przyczyny tego gatunku chorób uciekać się do takich środków, które w tych chorobach znalazły przez dostateczne i wielokrotne doświadczenie, iako najlepszego w medycynie przewodnika, i osadzili u siebie za naysprawniejsz i iedyne.

Wielki Stołl nauczyciel niegdy praktyczney medycyny w Wiedniu dobrze o tym wiedział i napisał w uwagach nad chorobami chronicznemi, że iak długo nauka składu nerwowego będzie ciemna, i na czystych przypuszczeniach w Fizyologii zabudowana, którą ona patologii podać, dotąd będzie sposob leczenia chorób nerwowych niepewny, obszerny i często prawie empiryczny, a naysprawniejszy lekarz, bez marzenia siebie nawet o przyczynie choroby, widzi się przymuszonym uciekać się do takiego lekarstwa, i iakie tylko w liczbie antispazmoticznych środków umieszczone znajduie.

Z tym wszystkim niespracowani mężowie zadawszy sobie wiele pracy do zgłębienia natury tych chorób nerwowych byli dosyć szczęśliwi w wynalezieniu lecznych środków, które w takowych chorobach na dokładnem i pewnem doświadczeniu gruntuiają się. Miedzy temi mężami zasługuię sobie na pierwsze miejsce sławny Baron Störk, ten pilny i niespracowany lekarz, który rozszerzywszy granice medycyny przez swoje wynalaski, odkrył także w wydziale roślinnym takowe środki, które się zaraz pod jego ręką przez wielokrotne doświadczenie pokazały nader dzielnie w chorobach nerwowych, chodzi tylko o wybor ich istny, wiele takoz od przygotowania onychże zawisło. Pan doktor Quarin uczyniwszy się także sławnym przez mnogą i szczęśliwą praktykę posiada też wiele zręczności w leczeniu nayporonniejszych chorób nerwowych. Pod uślawieznem przewodnictwem tych, i innych mężów sławnych w leczeniu nerwowych chorób miałem najlepsza okazać do doskonalenia się w nauce leczacey nayprzykrzejsze te choroby, a gdy do tego nie byłem ubliżony w szczęściu obcowania i rozmawiania zautanego z niemi osobicie o tych chorobach, przeto mogę się pochłubić pozyskana w szczęśliwym onychże leczeniu sposobnością.

Niemogę tu zamilecz o zagranicznych, a osobliwie o Angielskich lekarzach iacy są: Monro, Culen, Fothergill, Rowley, Beddoes, Brown, Hunter, Radcliff, którzy na dokładnym doświadczeniu wsparci zostawili w dziełach swoich pewne środki, które ia wpomientonych chorobach za niezawodne, i wcale szczególne znalazłem, zaco winienem im z wdzięcznością dzięki wyrazić. Ale niezaprzecznie powiedło się Portugalskim lekarzom w leczeniu takowych chorób. Jeden osobliwie z nich oznaymił w Włoszech i Niemczech pewny sposob, który od najsławniejszych Niemieckich doktorów; iako to: Hufelanda, Baldingera, Gilchrista, Bilguciego, Gmelina, Sellega, Jahna Thielmana, za bardzo dobry i za specyficzny, iak mówimy na nayporonniejsze choroby Nerwowe jest uznany. Już ia doświadczyłem sam prawie zawsze nayszczęśliwszych jego skutków. Przeto na nierawodnem doświadczeniu zasadzony przedstawiałem, iako nowo przybyły i ieszcze w tym mieście niewiele znany doktor, ofiarować się cierpiącey ludzkości do czynienia ważnych iey usług. Cożby po wszystkim? Kiedy na nayszczawniejszym zbywa kleynocie, iakie jest zdrowie człowieka.

Kończem stania się pożyteczniejszym dla każdego skutecznę potrzebującego pomocy, ośmielam się przez drogę publiczną z moją w tym punkcie oświadczyć się gotowością, iako przeciwo epilepsii, szpazmowcznym chorobom, i innym nerwowym affekcyom posiadam środki takie, iakie dostateczne doświadczenie pokazało być naysprawniejszemi.

Miałem raczą mi dać znać, a ubodzy mieć będą wolny do mnie wstęp od godziny 7 do 9 zrana, mieszkać pod liczbą 557 na Floryańskley ulicy, w domu JP. Kowalskiego na drugim piętrze.

KARÓŁ KROCZKIEWICZ Medycyny Doktor.